

Zaak T-85/05 R

Dimos Ano Liosion (Griekenland) e.a.
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Procedure in kort geding — Cohesiefonds — Besluit tot cofinanciering — Project van stortplaats voor huishoudafval — Ontvankelijkheid — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Geen”

Beschikking van de president van het Gerecht van 23 mei 2005 II - 1724

Samenvatting van de beschikking

1. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Verzoekschrift — Vormvereisten — Uiteenzetting van middelen op grond waarvan toekenning van gevorderde maatregelen aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt — Korte voorstelling van argumenten — Toelaatbaarheid — Voorwaarden*

(Art. 242 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)

2. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid van beroep in hoofdzaak — Irrelevant — Grenzen*
(Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 1)
3. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade — Bestaan van andere middelen die door Commissie of lidstaten kunnen worden gebruikt — Spoedeisendheid uitgesloten*
(Art. 242 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)

1. De voorwaarden van artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht vereisen dat de essentiële feitelijke en juridische omstandigheden waarop een verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging gebaseerd is, coherent en begrijpelijk uit de tekst van het verzoekschrift in kort geding blijken. Wanneer het verzoekschrift ondanks zijn beknoptheid en verwarde voorstelling echter een aantal middelen en argumenten bevat die aannemelijk trachten te maken dat is voldaan aan de voorwaarden van het bestaan van een *fumus boni juris* en spoedeisendheid, waardoor de tegenpartij naar behoren opmerkingen kan maken en de kortgedingrechter het verzoek kan beoordelen, kan het verzoek niet niet-ontvankelijk worden verklaard omdat het niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 104, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering.
2. De ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak behoort in beginsel niet in kort geding te worden onderzocht, ten einde de beslissing in de hoofdzaak niet te prejudiciëren. Wanneer evenwel wordt gesteld dat het beroep in de hoofdzaak waarmee het verzoek in kort geding samenhangt, kennelijk niet-ontvankelijk is, kan het niettemin noodzakelijk zijn na te gaan of er aanwijzingen zijn op grond waarvan de ontvankelijkheid van dat beroep voorshands aannemelijk is.

(cf. punt 39)

(cf. punten 37-38)

3. Voor de beoordeling van de spoedeisendheid van een verzoek in kort geding geldt als maatstaf of een voorlopige maatregel noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die erom verzoekt. In het bijzonder wanneer het intreden van de schade van een reeks factoren

afhangt, volstaat het dat onmiddellijke schade met een voldoende mate van waarschijnlijkheid voorzienbaar is. Wanneer de gestelde schade vaag, hypothetisch en niet gesubstantieerd is, is zij evenwel zo onzeker dat zij de gevraagde opschorting hoe dan ook niet kan rechtvaardigen.

Een verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging is niet spoedeisend wanneer de mogelijkheid om nationale handelingen ter uitvoering van de litigieuze maatregelen aan te vechten een geschikt en adequater middel ter bescherming van de belangen van verzoekers vormt

en/of wanneer de instelling die deze maatregelen heeft genomen, de uitvoering ervan kan of zelfs moet nagaan en in voorkomend geval kan optreden tegen eventuele aantastingen van de belangen die het verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging wil beschermen. Wanneer de opschorting van de tenuitvoerlegging niet noodzakelijkerwijs een wijziging van de huidige situatie tot gevolg heeft en de gestelde schade voorkomt, is de noodzaak van een dergelijke opschorting van de tenuitvoerlegging bovendien twijfelachtig.

(cf. punten 48, 50-51, 60-62)